

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μ. Ξαφά: Η υπόθεση Γεωργίου δεν έχει λήξει

Ο κ. Γεωργίου προσλήφθηκε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο όπου εργαζόταν και τοποθετήθηκε επικεφαλής της πρόσφατα ανεξαρτητοποιημένης ΕΛΣΤΑΤ τον Αύγουστο του 2010.

ΜΙΡΑΝΤΑ ΞΑΦΑ*

27.03.2021

Τα τελευταία 10 χρόνια η υπόθεση του πρώην επικεφαλής της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής Ανδρέα Γεωργίου δοκιμάζει το ελληνικό δικαστικό σύστημα. Όταν ξέσπασε η κρίση χρέους, οι χώρες της Ευρωζώνης απαίτησαν ακριβή στατιστικά στοιχεία ως προϋπόθεση για την παροχή οικονομικής ενίσχυσης στην Ελλάδα. Ο κ. Γεωργίου προσλήφθηκε από το ΔΝΤ όπου εργαζόταν και τοποθετήθηκε επικεφαλής της πρόσφατα ανεξαρτητοποιημένης ΕΛΣΤΑΤ τον Αύγουστο του 2010. Η μεθοδολογία και τα στοιχεία που κατάρτισε χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για τον σχεδιασμό και την παρακολούθηση των διαδοχικών προγραμμάτων προσαρμογής, εγκρίθηκαν από την Eurostat χωρίς αστερίσκους, και συνεχίζουν να χρησιμοποιούνται σήμερα. Αν και ευθυγράμμισε πλήρως τα ελληνικά στατιστικά με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το

ελληνικό δικαστικό σύστημα ασχολήθηκε επανειλημμένα μαζί του, χωρίς όμως να ασχοληθεί με όσους είχαν καταρτίσει τα «Greek statistics» –συνώνυμο της αναξιοπιστίας– προηγουμένως.

Ο κ. Γεωργίου δικάστηκε τρεις φορές με την κατηγορία ότι δήθεν «φούσκωσε» το έλλειμμα του 2009, εξαναγκάζοντας την Ελλάδα να πάρει αχρείαστα μέτρα προσαρμογής και να δικαιολογηθεί έτσι η επιβολή λιτότητας από το εξωτερικό. Το έλλειμμα του 2009 που υπολογίστηκε από τον κ. Γεωργίου (15% του ΑΕΠ) συμπίπτει ακριβώς με το καθαρό ποσό που δανείστηκε η Ελλάδα από τις αγορές τη χρονιά εκείνη. Οι κατηγοροί του απέτυχαν να εξηγήσουν πού πήγαν τα δανεικά, αν όχι να χρηματοδοτήσουν το αντίστοιχο έλλειμμα. Το Εφετείο απέρριψε τρεις φορές τις κατηγορίες, ωστόσο οι δύο πρώτες απαλλακτικές αποφάσεις αναιρέθηκαν από τον Αρειο Πάγο την περίοδο 2016-17, με αποτέλεσμα ο κ. Γεωργίου να αντιμετωπίζει την απειλή ισόβιας κάθειρξης για την «τεράστια ζημιά» που προκάλεσε στο ελληνικό Δημόσιο.

Παρά τις συντριπτικές αποδείξεις πως ορθώς ο κ. Γεωργίου εφάρμοσε τις ορθές πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ΕΛΣΤΑΤ, και παρά την έντονη διεθνή υποστήριξη για την υπόθεσή του, η δικαστική έρευνα συνεχίστηκε. Σε μία ξεχωριστή –αλλά άρρηκτα συνδεδεμένη– υπόθεση, ο κ. Γεωργίου βρέθηκε ένοχος για παράβαση καθήκοντος επειδή δεν ζήτησε την έγκριση του συμβουλίου της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (το οποίο στη συνέχεια καταργήθηκε) πριν κοινοποιήσει στην Eurostat τα αναθεωρημένα δημοσιονομικά στοιχεία, με αποτέλεσμα να καταδικαστεί σε κάθειρξη δύο ετών με τριετή αναστολή. Ανεξάρτητα από τη δικαστική απόφαση, πρέπει να επισημανθεί ότι σύμφωνα με τους κανόνες της Ε.Ε., οι αποφάσεις που αφορούν σε στατιστικά στοιχεία δεν συνιστούν αντικείμενο ψηφοφορίας αλλά αποτελούν ρητώς «αποκλειστική αρμοδιότητα» του επικεφαλής της στατιστικής υπηρεσίας (Αρχή 1.4 στον Κώδικα Ορθής Πρακτικής για τις Ευρωπαϊκές Στατιστικές).

Πρόσφατα, το Εφετείο έκρινε ότι «εξύβρισε» παλαιό στέλεχος της στατιστικής υπηρεσίας στην προσπάθειά του να υπερασπιστεί τα διορθωμένα στοιχεία για το έλλειμμα του 2009, όπως απαιτούν οι κανονισμοί στατιστικής της Ε.Ε. (Αρχή 1.7 στον Κώδικα Ορθής Πρακτικής). Η εξύβριση στον ελληνικό αστικό κώδικα σημαίνει πως η δήλωση του κατηγορουμένου μπορεί να είναι αληθής αλλά προσβάλλει την προσωπικότητα του ενάγοντος. Είναι σίγουρο ότι η «παλαιά φρουρά» ενοχλήθηκε από την τεχνοκρατική, μη κομματική προσέγγιση του κ. Γεωργίου. Σε αυτή τους την προσπάθεια κατά του κ. Γεωργίου υποστηρίχθηκαν από διάφορα πολιτικά συμφέροντα τα οποία χρησιμοποίησαν την υπόθεση ως υποκατάστατο της υπόθεσης του δήθεν διογκωμένου ελλείμματος του 2009. Έτσι, ο κ. Γεωργίου βρίσκεται επί δέκα χρόνια σε μία διαρκή δικαστική περιπέτεια και παρότι είναι αυτός που αποκατέστησε την αξιοπιστία των ελληνικών

στατιστικών στοιχείων, εντέλει βρίσκεται όχι μόνον διωκόμενος αλλά και υπόλογος καταβολής αποζημίωσης για εξύβριση! Τι μπορεί να πει γι' αυτό το πολιτικό σύστημα; Τι κίνητρο δίνει σε άξιους Έλληνες με πείρα από το εξωτερικό να έρθουν να υπηρετήσουν στην Ελλάδα; Κάποιοι παρατηρητές παρομοιάζουν την υπόθεση Γεωργίου με την υπόθεση Ντρέιφους (Dreyfus). Όπως γράφει ο Πάσχος Μανδραβέλης: «Κάθε υπόθεση Ντρέιφους τραυματίζει τη δημοκρατία. Πολύ περισσότερο όταν οι Ντρέιφους, σαν τον πρώην πρόεδρο της ΕΛΣΤΑΤ Ανδρέα Γεωργίου, δεν έχουν τα μέσα των πολιτικών για να μπορούν να υπερασπιστούν αποτελεσματικώς το όνομά τους» («Κ» 13/1/21).

Ο κ. Γεωργίου ήταν ένας βολικός αποδιοπομπαίος τράγος στον οποίο φορτώθηκε η ευθύνη για την αναπόφευκτη λιτότητα που επιβλήθηκε από τους πιστωτές έπειτα από χρόνια δημοσιονομική σπατάλη. Η καταδίκη του εξισώθηκε με τη «δικαίωση» των υπευθύνων για τη δημοσιονομική πολιτική που οδήγησε στην κρίση. Όταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ήρθε στην εξουσία το 2015, η καταδίκη του κ. Γεωργίου και των συνεργατών του στην ΕΛΣΤΑΤ κατέστη βασικό στοιχείο της κυβερνητικής στρατηγικής με στόχο την επαναδιαπραγμάτευση του χρέους και την άρση των μέτρων λιτότητας. Η δίωξη του κ. Γεωργίου έχει κάνει τεράστια ζημιά στην εικόνα της Ελλάδας στο εξωτερικό και έχει θέσει υπό αμφισβήτηση την ικανότητα της χώρας να κατανοήσει ότι η γιγαντιαία δημοσιονομική ανισορροπία ήταν πραγματική, και όχι συνωμοσία για την επιβολή λιτότητας. Είναι ώρα για τη σημερινή μεταρρυθμιστική κυβέρνηση να δηλώσει δημόσια ότι ευχαριστεί τον κ. Γεωργίου για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας των ελληνικών στατιστικών στοιχείων και ζητεί συγγνώμη για τις διώξεις που υπέστη.

* Η κ. Μιράντα Ξαφά είναι μέλος της Επιστημονικής Επιτροπής του Κέντρου Φιλελεύθερων Μελετών (ΚΕΦΙΜ) και συγγραφέας του βιβλίου «Δημόσιο Χρέος» στη σειρά Μικρές Εισαγωγές, εκδόσεις Παπαδόπουλος.